

Lietuvos kompozitorų sajungos Jaunimo sekcija
XXIV-osios DRUSKININKŲ JAUNIMO KAMERINĖS MUZIKOS DIENOS

Drausko Manijo 08

Gegužės 19 – 25 d. Vilniuje ir Druskininkuose

LIETUVOS KOMPOZITORIŲ SĄJUNGA
LIETUVOS MUZIKOS IR TEATRO AKADEMIJA
VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJA
MUZIKOS INFORMACIJOS IR LEIDYBOS CENTRAS

XXIV-osios jaunimo kamerinės muzikos dienos
DRUSKOMANIJA 2008

Daino Manija 08

Gegužės 19 - 25 d.
Vilniuje ir Druskininkuose

VILNIUS
ACADEMY
OF ARTS

VILNIUS
DAILĖS
AKADEMIJA

TRUMPA PROGRAMA < - - - - -

V I L N I U S

- - - > Gegužės 19 - 21 dienomis

Gyvosios elektronikos studija

Vadovas prof. Elio Martusciello (Conservatorio Statale di musica Giovanni Pierluigi da Palestrina),
dalyvauja „Vilniaus fagotynas“ ir jaunieji Lietuvos kompozitoriai
Lietuvos kompozitorų sąjunga

Ketvirtadienis, gegužės 22 diena < - - -

14.00 Konferencija „Meno tinklas: kultūros reiškiniai saitai ir atotrūkiai“ I
Lietuvos aukštųjų mokyklų studentų ir kviestinių lektorių pranešimai
Lietuvos kompozitorų sąjungos salė

19.00 Improvizacinė audiovizualinė kompozicija

Improvizacinė kompozicija, sukurtą Gyvosios elektronikos studijos metu
Vadovas prof. Elio Martusciello (Conservatorio Statale di musica Giovanni Pierluigi da Palestrina),
dalyvauja „Vilniaus fagotynas“ ir jaunieji Lietuvos kompozitoriai
Lietuvos kompozitorų sąjungos salė

- - - > Penktadienis, gegužės 23 diena

13.00 Konferencija „Meno tinklas: kultūros reiškiniai saitai ir atotrūkiai“ II
Lietuvos aukštųjų mokyklų studentų ir kviestinių lektorių pranešimai
Lietuvos kompozitorų sąjungos salė

D R U S K I N I N K A I

18.00 Trombonų dūžis

Kūriniai trombonų kvartetu ir mušamiesiems
Giedrė Gaižauskaitė (Lietuva), Matthias Kranebitter (Austrija),
Albertas Navickas (Lietuva), Giovanni Bertelli (Italija)
Viešbučio „Violeta“ balkonas

20.00 Vakaras SINTEZIJA

Eglė Sirvydytė ir grupė
Dainuojamoji poezija
SINTEZIJA

Šiuolaikinės akademinių elektroninių muzikos, video ir poezijos sintezės darbų pristatymai
(Lietuva, Ukraina, Italija)
„Woodpecker Project“
Andris Dzenītis ir Olafs Štāls (Latvija)

Laisvlaikio klubas „Sukūrys“

Šeštadienis, gegužės 24 diena - - - >

10.00 Konferencija „Muzika Lietuvoje ir už jos ribų“

Jaunuųjų kompozitorų iš Italijos, Austrijos, Didžiosios Britanijos, Latvijos pasiskymai bei pranešimai
apie šiuolaikinės muzikos kultūrą jų šalyse
Sanatorijos „Draugystė“ konferencijų salė

13.00 „Šv.Kristoforo kamerinis orkestras“

dirigentas ir meno vad. prof. D. Katkus

Rita Mačiliūnaitė (Lietuva), Viktoras Vaupšas (Lietuva), Jurgis Paliauka (Lietuva),
Andrea Pireddu (Italija), Neil Luck (Didžioji Britanija)
Druskininkų Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės bažnyčia

16.00 Naujosios Operos Akcija I

Pirmą kartą Lietuvoje rengiamuo trumpametražių operų projekto pristatymas
Autoriai - Rita Mačiliūnaitė, Albertas Navickas
Sanatorija „Lietuva“

18.30 Naujosios Operos Akcija II

Autoriai - Mykolas Natalevičius, Rūta Vitkauskaitė
Sanatorija „Lietuva“

22.00 Koncertas "Free"

Lord Byron e le Sue Amiche Ruspe (Italija)
2good (Lietuva)
Muzikinis klubas „ERA“

0.30 After party

DJ Vytautas
Muzikinis klubas „ERA“

< - - - Sekmadienis, gegužės 25 diena

13.30 Plaukimas šilumlaiviu

Plaukimas šilumlaiviu į Liškiavą

14.30 „Subtilusis trio“

Muzika obojui, balsui ir elektrinėms kanklėms
Albertas Navickas, Rūta Vitkauskaitė, Rita Mačiliūnaitė, Tadas Dailyda,
garbės svečias - kompozitorius Šarūnas Nakas
Liškiavos Švč. Trejybės bažnyčia

16.30 Plaukianti sekunda

Plaukimas šilumlaiviu iš Liškiavos į Druskininkus, skambant gyvai atliekamoms sutartinėms

Gyvosios elektronikos studija < - - - - -

Gegužės 19-21 d., Lietuvos kompozitorų sąjunga // Mickevičiaus 29, Vilnius

Claudio Casanova / AAJItalia
kompiuterių ansamblis atliks improvizacinię elektroakustinę kompoziciją pagal iš anksto parengtą vaizdo takelį.

Vilniaus fagotynas

- tai kolektyvas, laimėjės keletą tarptautinių konkursų bei koncertuojančias įvairiose šalyse. Ansamblio atsiradimą 1994 metais iniciavo Šarūnas Kačionas, aistringas fagoto muzikos propaguotojas ir aktyviai koncertuojančios muzikantai. Ansamblyje groja profesionalūs muzikantai, o jam žaismės suteikia iš pirmo žvilgsnio lyg ir nedėkinga aplinkybė - dažnai keičiasi ansamblio sudėtis, bet kiek ji besikeistų, tai visada yra išlavinto skonio, pilna profesinio ir bendražmogiško užsidegimo muzikantų komanda.

Natūralu, kad studijos ar nauji savirealizacijos užmojai užsienyje vis kaitaloja ansamblio sudėtį ir tame jau nebeįgirsime grojant ištakose buvusių muzikantų P. Bingelio, Ž. Smailio. Tačiau gyva pulsacija ir natūrali kaita prideda ir teigiamų štrichų: ansamblis visada jaunas, veržlus, eksperimentuojantis ir nuotaikingas. Asmenybinis paveikumas ir užsidegimas groti kartu klausytojams dovanoma ir klausymo malonuma, ir įsimintinus emocinius įspūdžius. „Vilniaus fagotyno“ susitikimai su auditorija niekada nebūna vienpusiu monologu. Dialogas su publiką mezgamas ne tik per muziką, bet ir per šiltą, betarpiską bendravimą. Šiandien „Vilniaus fagotynas“ - tai Šarūnas Kačionas, Artūras Mikoliūnas, Karolis Vaitiekūnas ir Arūnas Zujuš.

Improvizacinė audiovizualinė kompozicija < - - - - -

Gyvosios elektronikos studijos dalyviai - Mantautas Krukauskas, Viktorija Rimėnaitė, Marija Kalvelytė, Rūta Vitkauskaitė, Rita Mačiliūnaitė, Tadas Dailyda, Albertas Navickas, pasitelkdami balsa, įvairius styginius, klavišinius, mušamuosius instrumentus, taip pat laptopus, bei ansamblis „Vilniaus fagotynas“ atliks šviežiai įgyvendintą audiovizualinio projekto „To extend the visibility“ versiją, vadovaujami prof. Elio Martuscello.

Konferencija < - - - - -

„Meno tinklas: kultūros reiškiniai saitai ir atotrūkiai“ |

Gegužės 22 d., ketvirtadienis, Lietuvos kompozitorų sąjunga // Mickevičiaus 29, Vilnius

14.00 Konferencijos atidarymas

14.15-17.50 I posėdis. „Meno diskursai“

Moderatorė - Sigitė Ilgauskaitė

14.15-14.45 - Jurij Dobriakov (Konferencijos svečias) „Kalbėjimas apie meną“

14.45-15.15 - Jolanta Marciauskytė (VDA) „Femme fatale įvaizdis Dante's Gabriel Rossetti kūryboje“

15.15-15.45 - Agnė Kažimėkaitė, Ieva Buinevičiūtė (LMTA) „Jauniosios kartos atstovo Lino Rimšos kūrybinis portretas“

15.45-16.10 Kavos pertrauka

16.10-16.40 - Danutė Gambickaitė (VDA) „Nuobodulio estetika Andy Warhol video mene“

16.40-17.10 - Asta Pakarklytė (LMTA) „Generatyvinis menas arba postkompozicija“

17.10-17.50 - Tautvydas Bajarkevičius (Konferencijos svečias) „Eksperimentinė elektroninė muzika Lietuvoje: apie reiškinį ir stilius“

Jurij Dobriakov // Konferencijos svečias

Kalbėjimas apie meną

Mums neužtenka vien tik paties meno patyrimo. Patyrę jį, norime dar ir reflektuoti šią patirtį: kodėl jis yra tokia, o ne kitokia, ką jis reiškia, ar jis mums yra vertinga. Tai galima padaryti tik kalbant apie meną ir jo poveikį.

Tačiau mėginant kalbėti apie meną labai lengva patekti į daugybę spūstų: formalizmo, banalumo, diletantiškumo ir pan. Kalbėti apie meną nelengva: dažnai šis kalbėjimas pavirsta beastrė moksliška formos analize arba, atvirščiai, tiesmukais vertinimais, pagrįstais infantiliais pseudopoetiškais ditiramais. Abiejais atvejais dinamiškiems meno reiškiniams interpretuoti pasitelkiami metų metais nesikeičiantys kalbos ir svokimo štampai, nebepajėgiantys nei pertekiti, nei paaškinti tų reiškinį, apie kuriuos bando kalbėti. Tuo tarpu pats objektas - pati tų reiškinį reiškėmė, kurią meno kritika turėtų ištrauktą į paviršių, išsprūsta iš kalbėtojo rankų ir nukeliauja anapus teksto. Deja, Lietuvos kontekste taip tenka vertinti ne tik „senosios kartos“, bet ir nemažos dalies jaunųjų menotyrininkų, kino, teatro ar muzikos kritikų rašomus tekstus.

Ar šiandien įmanoma sėkmingai kalbėti apie meną būnant tik vienos srities specialistu? Ar vienos disciplinos atstovas gali kalbėti apie kitai disciplinai „officialiai“ priskiriamus reiškinius ir daryti tai įdomiau nei „tikras“ ekspertas? Kur yra ribos tarp tų disciplinų ir kaip jos atsispindė tekstuose? Kur baigiasi diletantiškumas ir prasideda „žiurovo eruditio“ pozicija? Ar tokia pozicija yra vertinga? Kaip „sukonstruoti“ savo originalią kritinę prizmę ir išvengti primityvių vertinimų pagal schemą „patinka/nepatinka“? Pagaliau, ar meno kūrinys gali būti ne vien konkretiui objektui, apie kurį kalbama, bet „tramplinu“ universalesnėmis įžvalgomis apie šiuolaikinę tikrovę? Bandysiu suformuluoti galimus atsakymus į šiuos klausimus, tačiau norėčiau, kad pranešimasaptų ne paskaita, o diskusija.

Jolanta Marciauskytė // VDA dailėtyros specialybės II kurso studentė

Femme fatale įvaizdis Dante's Gabriel Rossetti kūryboje

Dante Gabriel Rossetti (1828 -1882) – vienas svarbiausių Viktorijos epochos anglų poetų ir tapytojų, vienas iš septynių, 1848 m. bendros ideologijos pagrindu susikūrusios prerafaelitų brolijos narių. PRB gan greitai ėmė irti, nes menininkų individualumas vertė sulti skirtiniais keliiais.

Dante's kūryba dažniausiai atpažįstama iš daugybės jo vaizduojamų kūniškų, labai idealizuotų, tačiau kartu ir keistai masyvių, vyriškų, grėsmingų moterų atvaizdų. Žinomi autorius biografiniai faktai, tiksliau – santykiai su prerafaelitų rato motorinis, o taip pat Viktorijos epochos ekonominės bei

socialinės permanentos, susijusios su XIX a. viduryje užgimusių feministiniu judėjimu, atsispindi autoriaus vaizduotų moterų specifikoje traktuotėje.

Priklasomai nuo Dantes mūzų, draugių, meilužių keitėsi ir jo paveikslų *femme fatale*. Raudonplaukė Lizzie Siddall (Beata Beatrix 1864-70), kurios ligotos, melancholiškos, trapios esybės jis buvo apsėstas per visą gyvenimą, kūniškoji, geidulingo geltonplaukė prostitutė Fanny Conforth (Ledi Lilith, 1864-68), tapusi seksu simbolio prototipu, mistiška, paslaptingai tyli ir bauginanti tamasiplaukė Jane Morris (Proserpine, 1877), ir daug kitų, visos jos iškūnya skirtingus *femme fatale* tipus. Šie moterų atvaizdai feministinėje dailėtyroje virsta Viktorijos epochos, kurios dailė nuo prerafaelitų ir jų pasekėjų judėjimo iki pat XX amžiaus persismelkusi moters kaip gundytos, vampyrės, kastruotojos, gyvatės vaizdavimo, sociokultūriniais žemėlapiais.

Danutė Gambickaitė // VDA dailėtyros specialybės II kurso studentė

Nuobodulio estetika Andy Warhol video mene

Andy Warhol - XX a. JAV poparto pradininkas bei legenda, tapytojas, skulptorius, muzikos grupių (The Velvet, Underground and Nico) produiseris, rašytojas, redaktorius, parodų kuratorius bei vienas svarbiausiu ir įtakingiausiu šeštojo dešimtmecio provokatorių kine. „When people describe who I am, if they don't say, 'Andy Warhol the Pop artist,' they say, 'Andy Warhol the underground filmmaker.'“

Holivudo kinas, iš Warhol „pasiskolino“ „<...> gatvės gyvenimo realizma, seksualinį aiškumą, kraštutinę vaidybą“, eksperimentinis kinas - lėtą tempą, neiprastą trukmę ir „nuobodulio estetiką“.

Provokuojantis ir savo asmenybe, ir kūryba, Warhol tarsi naudojosi žiūrovais (to, beje, neslėpdamas), kaip savitais meno „ingridientais“. Pagrindiniai jo stebėjimo objektai - populiariosios kultūros reiškiniai, bei su jais susiję objektais. Savotiška „supermarketų“, Holivudo, muzikos, politikos - tu dalyku, kurie 6-7 dešimtmetyje JAV buvo stipriausiai visuomenės dirgikliai, kultūra. Warholo darbuose ji ir traukė, ir stebino, ir piktino bei šokiravo savo trivialumu, kuris buvo kuriamas ne darbų turinyje, o jų pačių pavidalu. Šios idėjos reikalavo itin sąmoningo stebėjimo. Warhol nuvainikavo daugelį visuomenės garbinamų reiškinii, neaplenkdamas ir savęs paties.

Nuolatinis vienodų, bet kartu ir skirtingu objektų kartojimas, iki nuobodulio atidus stebėjimas atsispindi beveik visose Warhol veiklos srityse. Daileje jis negailestingai manipuliudavo vienu vaizdu iki „užsnūdimo“ jų kartodimo. Tačiau „nuobodulio“ savoka čia vartojama salygiškai, nes šilkografikos technika (ją itin dažnai naudojo Warhol) nesugeba atkurti identiškos kartotėles, kiekvienas atspaudas vis kitoks. Vėl atsiranda sąmoningo stebėjimo poreikis. Ilgos trukmės filmuose vaizduodamas vieną veiksma, pavydžiu, „Sleep“, nufilmuotas 6 valandas trunkęs, poetu, dažno Warhol „fabrik“ lankytuoju John Giorno miegas. Nuolatinis pasikartojimas, veiksmo nebuvinimas, sujungti su įgimtu žmogaus instinktu (miego, valgymo, sekso) temomis, sukuria savitą „nuobodulio estetiką“.

Agnė Kažimėkaitė // LMTA muzikologijos specialybės II kurso studentė

Ieva Buinevičiūtė // LMTA muzikologijos specialybės I kurso studentė

Jauniosios kartos atstovo Lino Rimšos kūrybinis portretas

Jauniosios kartos kompozitorius Linu Rimšą kuria įvairią muziką - nuo kompozicijų spektakliams, kino filmams iki simfonijų. Jis dalyvauja įvairiuose meno projektuose, festivaliuose, kuria video instaliacijas. Kuriamoje muzikoje Linas Rimša jungia skirtinges stilistikas, nebijdamas jų nesuderinamumo. Laisvai sintezuodamas folklorą, džiazą, elektronines improvizacijas, kompozitorius išgauna naujas, šviežias skambančias kompozicijas. Įdomūs sprendimai kuriant muziką tampa įsimintini.

Linas Rimša su kitaip menininkais kuria įsimintinus projektus, kurie esti aktualūs įvairaus amžiaus žmonėms. Jo kūryba pasižymi originalumu ir universalumu. Vieni įspūdingiausiai iki šiol sukurtų kūrinių yra „Standartinis gyvenimas“ „Opera in da house“, „Pavasarinė rūgštis“, „Sutartinės party“ ir kt. Pastarasis kūrinių pasižymi įvairių muzikos stiliumi (funk, house ir t. t.) sankarpa. O koncertinis paveikslas „Intymumas“ - tai įvairių garsų, muzikos išraiškos priemonių ir vaizdų pagalba surinktas muzikinių dienoraštis, kuriame atskleidžiamos pačios slapčiausios žmogaus mintys, neišblaškomos laike ir aplinkybėse.

Šio pranešimo tikslas - pristatyti Lino Rimšos kūrybines erdves, paaškinti jos aktualumą šiandieninėje lietuvių muzikos kultūroje.

Asta Pakarklytė // LMTA muzikologijos specialybės I kurso magistrante

Generatyvinis menas arba postkompozicija

Generatyvinis menas nurodo į bet kurį meno praktiką, kai kūrėjas naudoja sistemas: lingvistikos taisykles, algoritmus, atsitsikties operacijas, kompiuterinės programos, gamtos ir tiksliuojų mokslų principus, automatinių surrealistų rašymą ar kitas procedūras, kurioms autorius patiki daline arba absolutiūciai kontrole. Taigi, kompozitorius tokioje situacijoje tampa stebėtoju, o skeptiški muzikologai Rolando Barthes'o lūpomis skelbia autorius mirti, čia neatpažindami kompozitoriaus, kaip kūrybinės asmenybės. Kita vertus, generatyvinis kūrybos akto tai nenuspėjama, nepakartojama ir begalinė žmonijos kūrybiškumo ekspansija, teigia opozicija, trimituojanti: autorius mirė, tegyvuoja autorius. Jeigu elektroninės technologijos jų eros pradžioje atrodė gesinančios žmonijos kūrybiškumą, šiandien sukūrus dirbtines generatyvinės sistemos įmanoma tiesiogiai operuoti „Pasaulio harmonijos kodais“. Tai naujas kūrybiškumo supratimas, nauja meno ir mokslo sasaja.

Generatyvinio meno aprašokas neturi aiškių istorinių ribų ir gali apimti daugelį meno artefaktų, pradedant net be nuo W. A. Mozartui muzikinio kauliukų žaidimo, o atsigrežiant dar į priesistorinę 35 000 metų senumo uolų tapybą (delnų atspauidai - kompozicijos algoritmas). Taigi, šis platus požiūris kreipia mus link įžvalgos, kad generatyvinis menas yra toks senas kaip pats menas, todėl aptariant XX a. muziką paranku įvesti naują sąvoką - postkompozicija. Ji apibréžia ribinę situaciją bei kontekstą ir yra suvokiama ne tik kaip strategija, bet ir kaip būvis, kuriame fiksuojami autorystés, kūrybiškumo ir sisteminio komponavimo lūžiai, šiuolaikinės muzikos ideologijų, technologinių galimybių bei muzikos funkcionalumo pokyčiai.

Ši sąvoka atveria kitokią muzikos po 1945 m. samprątą ir sudaro sąlygas sugretinti skirtingomis laikomas Antrojo avangardo kryptis kaip neapibrėžtumas ar conceptualizmas (J. Cage'as), griežtai determinuotas serializmas (P. Boulezas), amerikietiškasis minimalizmas (S. Reichas, T. Reilly's) arba stochasticine muzika (I. Xenakis), peršokant iki Brian Eno ambient ir kitų eksperimentinės elektroninės scenos vardų, nes šios kryptys postkompozicijos aspektu reprezentuoja panašų XX a. muzikinio mastymo modelį - sisteminę kūrybą.

Tautvydas Bajarkevičius // Konferencijos svečias

Eksperimentinė elektroninė muzika Lietuvoje: apie reiškinį ir stilius

Lietuviškoji eksperimentinės elektroninės muzikos scena yra pakankamai gyvybinga, nors jos aprašokas yra ganetiniai fragmentiškos, besiremiantios daugiausiai nepriklausomomis iniciatyvomis ir stokojančios nuoseklaus institucinio palaikymo. Pranešime trumpai aptariami pagrindiniai scenos įvykiai - koncertų ciklai, tarpdisciplinai projektais bei festivaliai.

Sis pranešimas taip pat skirtas pristatyti pagrindines stilistinės tendencijas, minint atskirus autorius ir pateikiant jų kūrybos ištraukas. Didžiausias dėmesys skiriamas Dariaus Čiutos, Antano Jasenkos, Ginto K., Laptopų kvarteto „20/21“, Skardo (Ričardo Ivanauskio) muzikinės stilistikos aptarimui. Pranešimo specifika diktuoja ganetinai selektyvū autorų pasirinkimą ir fragmentišką apžvalgą. Tačiau tokia jos perspektyva leidžia užčiuopti pagrindines scenos stilistines tendencijas ir atskleisti jos savitumą tarptautiniame kontekste.

Improvizacinė audiovizualinė kompozicija < - - - - -

Gegužės 22 d., ketvirtadienis, 19 val., Lietuvos kompozitorų sąjunga // Mickievičiaus 29, Vilnius

Konferencija < - - - - -

„Meno tinklas: kultūros reiškinių saitai ir atotrūkiai“ II

Gegužės 23 d., penktadienis, Lietuvos kompozitorų sąjunga // Mickievičiaus 29, Vilnius

13.00-15.40 II posėdis „Meno kritika ir vieša erdvė“

Moderatorė - Laura Kaščiukaitė

13.10-13.40 - Arūnas Gelūnas (Konferencijos svečias) „Karas viešosiose erdvėse: dar kartą apie paminklus ir meno ilgaamžiškumą“

13.40-14.10 - Laimonas Garbenčius, Renata Jariomčenkaite (VPU) „Pirmosios lietuvių dailės parodos“

14.10-14.40 - Rūta Ringytė (VPU) „Portretinis menas naujausiose Lietuvos istorijos sintezėse: istorinių asmenybių vaizdavimas“

14.40-15.10 - Eglė Juocevičiutė (VDA) „Dailės kritikos santykis su dailės kritikos galimybėmis“

15.10-15.40 - Laima Šlepovaitė (LMTA) „Anonsas“

Arūnas Gelūnas // Konferencijos svečias

Karas viešosiose erdvėse: dar kartą apie paminklus ir meno ilgaamžiškumą

Nesiliaujantys debatai dėl poreikio iš naujo apibrėžti ar bent svarstyti tokias savokas kaip "menas", "meno kūrinys", "monumentas" ar "ševedras", vis didėjanti kritinės teorijos reikšmė svarstant meno funkcijas šiuolaikiniame pasaulyje ir milžiniška naujuju medijų įtaka nūdienos estetinei samonei, atrodytu, menkai įtakoja daugumos priimtą nuostatą, jog menas visų pirma turėtų orientuotis į amžinuosius idealus ir daryti žiūrovui daugiausia emocinį poveikį. Nepaisant rafinuotų akademinių diskusijų apie "materialiojo pasaulio svarbos sumenkima" bei didesnę idėjos, o ne materialiuju pasaulio plotnių ir "darymo" svarbą, daugelis vis dar neabejoja, kad meno kūrinys privalo būti kažkas apčiuopiamai materialaus ir puikiai "sumeistravoto" ir jog tai privalo išlikti kartu kartomis.

Pakanka neatidauš žvilgsnio į Lietuvos miestų viešosiose erdvėse per paskutiniuosius du dešimtmiečius pastatyti paminklus, kad suprastum, jog ši idėja jaukiai išskūrusi Lietuvos kultūros politikos formuotojų kabinetuose. Kur link turėtume žvelgti, ieškodami alternatyvų?

Laimonas Garbenčius // VPU istorijos specialybės studentas

Renata Jariomčenkaite // VPU istorijos specialybės studentė

Pirmosios lietuvių dailės parodos

XX amžiaus pradžios Lietuvoje vis ryškiau pasireiškia lietuvių tautinis atgimimas. Nors Lietuva iš Rusijos gniaužtų išsiladuota tik 1918 m., tačiau iki tol buvo pereitas netrumpas tautinio sąmoningumo brandinimo kelias. 1907 m. sausio 9 dieną Vilniuje iškilmingai buvo atidaryta pirmoji lietuvių dailės paroda, kuri buvo labai svarbus nacionalinio judėjimo rezultatas, parodės „neesamos“ Lietuvos mena, sujungęs išblaškytas menininkų pajėgas ir davęs postūmį tolimesnėi lietuvių meno plėtotei. Savo pranešime mes aptarsime priežastis, paskatinusias šių parodų atsiradimą, aptarsime parodų reikšmę lietuvių tautai bei tolimesnėi lietuviškojo meno plėtotei. Taip pačiais 1907 metais buvo iškelta ir Lietuvos dailės draugija, kuri iki pat I pasaulinio karo kasmet rengdavo lietuvių dailės parodas. Pranešime apžvelgsime Lietuvos dailės draugijos veiklą, jos tikslus bei veiklos rezultatus.

Rūta Ringytė // VPU istorijos specialybės studentė

Portretinis menas naujausiose Lietuvos istorijos sintezėse: istorinių asmenybių vaizdavimas

Lietuvos istorijos pažinimas - ne vien istorinių monografijų, daktaro disertacijų ar moksliinių straipsnių skaitymas. Ispūdži ar preliminarų mūsų šalies pažinimą galima susidaryti ir kūrybiškesniais būdais, pavyzdžiu, susipažstant su tuo, kaip Lietuvos istorinės asmenybės buvo vaizduojamos tiesioginiu ar netoliu amžininkų.

Bus tiriamos trys naujai pasirodžiusios (per pastaruosius 10 metų) Lietuvos istorijos sintezės:

1. Edvardas Gudavičius „Lietuvos istorija“,
2. Zigmantas Kiaupa, Jūratė Kiaupienė, Albinas Kuncevičius „Lietuvos istorija iki 1795 metų“,
3. Alfredas Bumblauskas „Seniosios Lietuvos istorija 1009-1795“.

Kalbant apie paeilėjus meną manau, butų įdomu susidaryti išpūdį apie Lietuvos asmenybių portretus tiek, kiek kiekvienam, besidominčiam istorija, galima apie tai sužinoti skaitant populiariausias Lietuvos istorijas.

Daugiausiai istorijos sintezėse aptariamas architektūros menas, tačiau šiame pranešime bus kalbama apie portretus. Kodėl ir kokie portretai susilaikia autorių dėmesio? Kokiais portretais yra papuoštos istorijos sintezės?

Bus aptariami portretai, kuriuose vaizduojami žymūs ar prie Lietuvos istorijos evoliucijos prisidėję XV-XVI amžiaus žmonės. Be abejo, rašant iš istorinių pozicijų, pagrindinis šio pranešimo tikslas ir bus pateikti galimybę gilinti žinias apie Lietuvos prieiti, žvelgiant per meno prismę. Bus neišvengta ir asmenybių, kurios dažniausiai yra vaizduojamos, pristatymo istoriniame kontekste.

Eglė Juocevičiutė // VDA dailėtyros specialybės II kurso studentė

Dailės kritikos santykis su dailės kritikos galimybėmis

Pranešimo pradžioje - kelių minučių trukmės filmas. Jame pateikiame įvairiausią dailės kūrinių (eksponuojamų Rusų meno galerijoje, ŠMC, Radviļų rūmuose ir kt.) vertinimai, kuriuos išsako atsitiktinai sutikti žiūrovai.

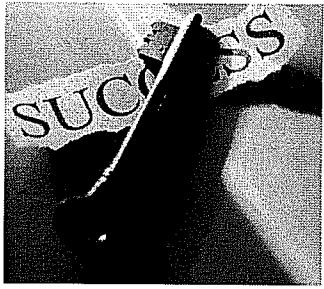
Dailės kūrinys pats savaimė nieko nesako, jis „ikalba“ žiūrovas. Pastarasis, žūrėdamas į dažų sluoksnių ant drobės ar lentos, į marmuro ar bronzos luitą, medžiagę suvyniotą tiltą ar pisuarą, kliaudamasis savo vizualinio mąstymo sugebėjimais ir kultūrine patirtimi ižvelgia juose norimas formas ir „transcendentines tiesas“. Veikiamas struktūrinės hierarchinės mąstymo sistemos, remdamasis susiklosčiustiomiems kultūrinėmis tradicijomis žiūrovas visuomet manė galis nuspresti, kas yra geras dailės kūrinys, o kas - blogas. Vertinimo kriterijai gali kardinaliai pakisti nuo, pavyzdžiu, „pernelyg puošnus, todėl šeštoniškas“ iki „pernelyg kuklus, nepatraukiantis dėmesio, neįkvepiantis malda“), ir tai vien tik Vakarų katalikiškoje kultūroje.

Žinoma, reikėtų išskirti dvi žiūrovų grupes: „paprastieji“ ir „išmanantieji“ - dailės kritikai, nors ir turintys daugiau žinių, tačiau liekantys žiūrovais, kuriems sukaupę žinių kiekis kartais trukdo pajusti dailės kūrino poveikį, jo paliekamą išpūdį. Tad jų interpretacija, siekdama objektyviausios tiesos, netenka „pusės prasmės“ ir taip dar labiau nutolsta nuo savojo tikslų.

Žodis „kritika“ kasdienėje kalboje yra įgavęs priekabių ieškojimo, blogujų ypatybių iškėlimo prasmę. Pranešime ši savoka bus vartojama kaip vertinimas apskritai.

Jei dailės kūrino interpretacija priklauso tik nuo žiūrovo socialinės - kultūrinės padėties ir patirties (religija, žemynas, šalis, istorija, socialinė padėtis, išsilavinimas, asmeniniai interesai), kaip iš viso įmanomi bendri vertinimo kriterijai, kriterijų hierarchija, meno kūrinių hierarchija? Juk tai, ką žiūrovas ižvelgia darbe, pasako daugiau apie jį patį, nei apie vaizdą. Dailės kritika gali būti puikiu šaltiniu socialiniams tyrimams kaip kultūros ir laikmečio atspindys, tačiau „tiesos“ apie dailės kūrinių ji nepateikia.

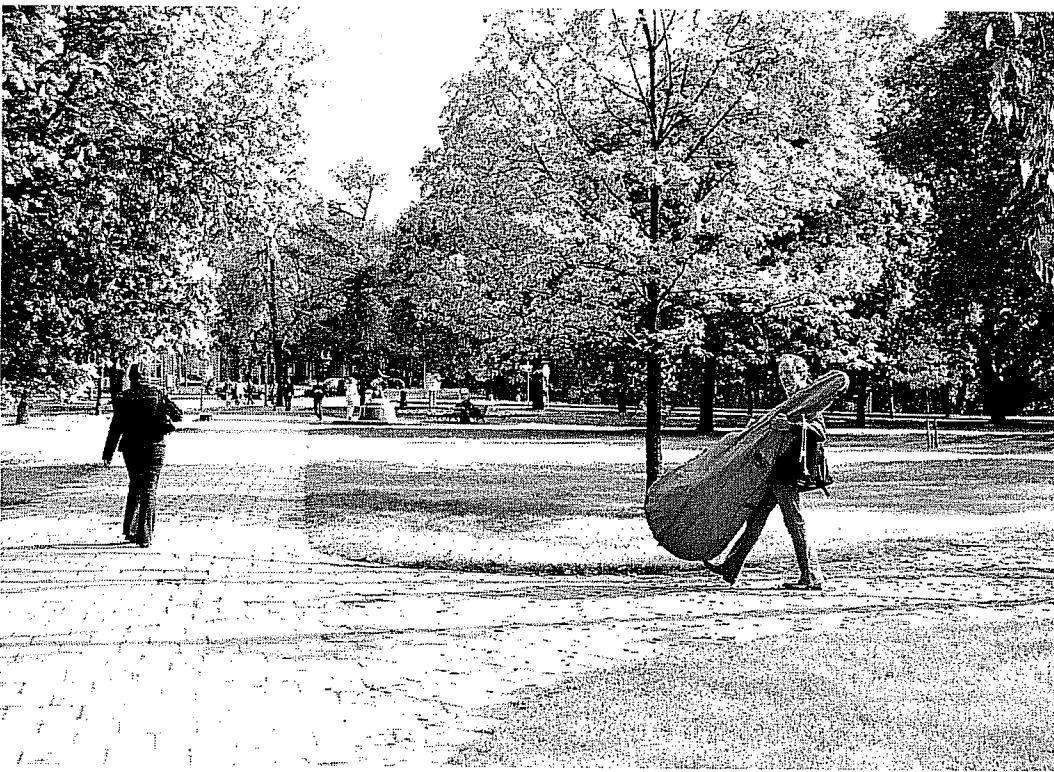
Laima Slepkovaitė // muzikologė

Anonsas

Ar vartydami laikraščius, naršydami interneto portaluose, skaitinėdami nemokamus leidinukus, kavinėse susiraukiante, aptikę eilinių reklaminj pranešimą? Ar tekstas nusipelno bent trumpalaikio Jūsų dėmesio? Ar gali ši muzikologinė miniatiūra paveikti Jūsų apsisprendimą nueiti į koncertą? Anono funkcija – pateikti informaciją. Bet ilgainiui šis žanras, užnuodytas ditirambų svaigalaais ir nepajudinamų štampų betonu, tapo ne tiek informacijos, kiek gražaus melo tiekėju. Rašančio anonsą žmogaus uždaviny - pakvieti skaitytoją į koncertą. Kaip padaryti, kad jis ateitų? Kokiomis proporcijomis išmaišyti melą ir realius lūkesčius?

Stilius, informatyvumas, lakoniškumas, žodynai, struktūra, logika, patraukumas, aiškumas – visa tai gali paveikti skaitytojo apsisprendimą nuykti į koncertą. Bet mums, ambicingiemis autoriams, svarbu ne tai, ar skaitytojas pavirs klausytoju. Mes labai norime, kad jis perskaitytų mūsų kūrinį iki pabaigos. Ką daryti, kad mūsų, muzikologų, anonsai, galėtų nurungti žaisminges žurnalistų anotacijas? Ar yra koks nors tobulo anono receptas? O galbūt, verta nusiraminti ir nuolankiai prabilti: „tokią ir tokią dieną, tokią valandą ten ir ten įvyks tokis ir tokis koncertas...“?

Paeškokime sprendinių. Nenuvertinkime anono žanro. Nors po tekstu nebus autoriaus pavardės, tai yra rimtas išsūkis: sukurti reklaminį tekstą. Išlaikyti kartelę ir tuo pačiu patraukti skaitytoją-klausytoją. Tikslų ir universalų instrukcijų nėra (bet kokia instrukcija kūrybingam autorui būtų įžeidimas), bet ieškoti kelių verta.

Trombonų dūžis < -----

Gegužės 23 d., penktadienis, 18 val., Viešbučio „Violeta“ balkonas // Kurorto 4, Druskininkai

Matthias Kranebitter

„build'n'blast“ // trombonų kvartetui ir mušamiesiems

Giovanni Bertelli

„Missa“ // trombonų kvartetui ir mušamiesiems

Giedrė Gažauskaitė

Triptikas „Vilnius“ // trombonų kvartetui ir mušamiesiems

Albertas Navickas

„tavo muzika“ // keturiems trombonams

...o taip pat Hans Peter Schildknecht, Duke Ellington, Jerome Kern, Shaw, Hoagy Carmichael, Louis Prima ir liaudies muzikos kompozicijos

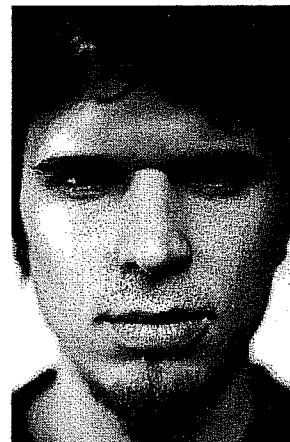

Egidijus Miknus, Rimas Valančius, Marius Balčytis ir **Audrius Stasiulis** - tai naujojo, specialiai festivaliui „Druskomanija“ susibūrusio trombonų kvarteto nariai. Visi – žymūs Lietuvos atlikėjai, Nacionalinio simfoninio, Nacionalinio operos ir baletų teatro orkestrų artistai, taip pat koncertuojantys kaip solistai bei įvairių kamericinių ansamblų sudėtyje. Savo gyvavimo pradžią pasirinkę jaunuji Lietuvos ir užsienio kompozitorų premjerinių koncertų, šie muzikantai neabejotinai klausytojams pateiks daug malonių ir įsimintinų akimirkų.

Trombonų kvartetu talkins žinomas perkusininkas **Saulius Auglys**, dažnai dalyvaujantis įvairiuose šiuolaikinės muzikos projektuose Lietuvoje ir už jos ribų.

Matthias Kranebitter (g. 1980, Vienoje, Austrija) pirmajį muzikinių išsilavinimą gavo kaip pianistas, vėliau – kaip klarinetininkas. Baigės mokyklą 1998 m., iš pradžių pradėjo matematikos studijas Vienos universitete, o 2000-aisiais – taip pat lankyti kompozicijos kursą (Dietmar Scherman klasė) Vienos muzikos ir atlaimo meno universitete. Kitas metais pradėjo fortepijono studijas pas Christine Karajev toje pačioje mokykloje; ją baigė 2006-aisiais. Kompozicijos studijas tęsė Klaus Peter Sattler (medijos kompozicija) klasėje, kuria baigė 2007 m. gaudamas magistro diplomą. Nuo 2004-ųjų taip pat giliai į elektroakustinę kompoziciją Dieter Kaufmann, German Toro-Perez ir Karlheinz Essl klasėse.

Be kūriinių solo instrumentams, kamericiniams ansambliams, chorui ir orkestrui, autorius yra paraše kompozicijus su gyvaja elektronika, muzikos džiazo bigbendui, kinui, dokumentiniams filmams, televizijai, teatro pjesėms, grynosios elektronikos bei garso instaliacijų. Tarp daugelio kitų, Matthias Kranebitter muziką atliko *Münchner Symphoniker*, *Janus Ensemble Wien*, Vienos kamericinis choras, ansamblis *Wiener Collage*, *Nouvelle Cuisine*, *Orkest de Ereprijs*, Garth Knox, Christoph Cech, Gordan Tudor, Herbert Mayr, Gerald Preinfalk ir kt. Garso instaliacijos eksponuotos *ArsElectronica 05 Linze* ir „Making New Waves“ festivalyje Budapešte.

„build'n'blast“

Pavadinimą „build'n'blast“ radau žaislų parduotuvėje ant „Karibų jūrų piratų Skrajojančio Olando burlaivio kariauna“ pakuotės ir netikėtai patyriau nušvitimą apie savo naują, tuo metu rašytą kompoziciją. Nemanau, kad sakyti ar žinoti daugiau apie šią pjesę yra būtina, nes tai nėra nei naudinga, nei galėtų padėti Tau, mielas klausytojau, nuspręsti, ar ši muzika Tau patiks.

Giovanni Bertelli gimė Veronoje ir studijavo konservatorijoje savo gimtajame mieste, baigdamas fortepijono studijas pas Laura Cattaneo (2003) ir kompoziciją pas Marco Tutino, Mauro Graziani (elektroninė muzika) bei Andrea Mannucci (2007). Tuo pačiu metu baigė filosofiją Veronus universitete (2004). Gavės ERASMUS stipendiją, metus stažavosi Tamperėje (Suomija) kaip pianistas (Lauri Vainmaa klasėje) ir kaip kompozitorius (Oliver Kohlenberg klasėje). Laimėjo antrają premiją paskutiniame Valentino Bucchi konkurse Romoje. Šiuo metu gilina kompozicijos žinias Donizetti institute Bergame, Stefano Gervasoni klasėje.

„Missa“

Šis kūrinys yra tam tikra prasme trombono galimybų studija, išplėtota nagrinėjant žodžio „mišios“ reikšmę. Iš vienos pusės - jis išverčia patį žodį; žinoma, perkeltine prasme, pjesė miglotai primena Gabrieli trombonų ansamblius ir ankstyvajį baroką, apeigos šventimą.

Bet, kita vertus, „missa“ turi iš kitokiu prasmiu, paradoksliai ir, turbūt, įdomesniu: jis gali reikšti „išmestas“, „išsiystas“, „ištartas“, „išspinduliotas“, taip pat ir „paliktas“, „pamirštas“, „apleistas“, „pamestas“. Tokiu atveju trombonai įkalinami atspindžiu, variantu ir pasikartojuim žaidime, kuris vis gržta; labirinte, kuriame jie nebesiorientuoja, praranda tikslą jausmą, netgi patį savo garsą; galu gale jie nebegali palikti šios negyvenamos vietas, kur viskas atstoja viską, nes buvo kuriama - nenutrūkstamai - jų pačių.

Giedrė Gaižauskaitė (g. 1984, Vilniuje) septynerių metų istojo į Nacionalinę M. K. Čiurlionio menų mokyklą, kur baigė choro dirigavimo specialybę ir kompozicijos pradmenis gavo prof. B. Kutavičiaus ir doc. M. Urbaičio klasėje.

Nuo 2003 metų studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, kur du metus mokėsi prof. V. Laurušo klasėje, o bakalauro studijas baigė kaip doc. V. Augustino klasės studentė. Taip pat pagal ERASMUS studentų mainų programą 2006 m. mokėsi Karališkajame Šiaurės muzikos koledže, Mančesteryje, Didžiojoje Britanijoje, profesorių A. Gorb ir P. Patterson kompozicijos klasėje. Šiuo metu Giedrė studijuoja Vilniaus universitete, matematikos ir informatikos fakultete, kur aktyviai dalyvauja kultūrinejė veikloje.

Kompozitorės muzika skambėjo jaunimo kamerinės muzikos dienose „Druskomanija“ (2004, 2007), šiuolaikinės muzikos festivaliuose „iš arti“ (2004), „Marių klavyrai“ (2004), kompozicijos katedros studentų koncertuose LMTA Vilniuje, RNCM Mančesteryje, Rygos konservatorijoje. Taip pat įvairiose Lietuvos bažnyčiose ir kitose koncertų salėse.

Giedrė yra parašiusi muziką Alytaus darželio - mokyklos „Drevinukas“ teatro studijos spektakliui pagal S. Maršako pjesę „Katės namai“, o šiais metais, suaranžavo MIDI roko operos „Amžinoji žiemos sesija“ muziką.

Šio kūrinio idėja gimė visai netikėtai, tiesiog kaip lemputė įsijungė galvoje ir didingas gimtojo miesto pavadinimas „Vilnius“ sužibo akyse, kaip kelrodė švieslentė.

Triptiko dalys turi pavadinimus, tad nereikia nieko per daug pasakoti. O kokie vaizdiniai iškils klausytojų galvoje, tai jau priklauso nuo jų potyrių.

Albertas Navickas (g. 1986, Trakuose) studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (prof. O. Balakausko klasėje) bei Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris (prof. S. Gervasoni, Y. Geslin, L. Naibi bei T. Mays klasėse). Šiuo metu tėsia studijas LMTA magistrantūroje. Autorius kūryba dažnai diatonisko atspalvio, neskubraus tempo, joje pastebimi naujojo tonalumo, minimalizmo atspindžiai, rytu filosofijos idėjų įtaka. Kompozitorius muzika skambėjo „scene: estland, lettland, litauen in nrw“ (2006) Miunstryje, trumpametražių operų festivalyje „NOA“ (2008), nekomercinio meno festivalyje „Vilniaus veidai“ (2006, 2007), NICA (Network for Collaboration in Arts) konferencijoje (2005) Rygoje, Jaunimo kamerinės muzikos dienose „Druskomanija“ (2004, 2006), chorinės muzikos konkurse „Vox Juventutis“ (2007), šiuolaikinės muzikos festivaliuose „iš arti“ (2004), „Marių klavyrai“ (2004), VII-ajame Jono Švedo tautinių atlirkėjų konkurse (2005) - kaip privalomas kūrinys. A. Navickas dažnai dalyvauja organizuojant bei atliekant šiuolaikinę muziką - vokalinės muzikos projekte „Naujoji balsų muzika“ (2007), jaunuųjų lietuvių kompozitorų projekte „Muzika yra labai svarbi“ (2007) Naujajame Rygos teatre bei „Muzika yra labai labai svarbi“ (2007) Lietuvos kompozitorų sajungoje.

„tavo muzika“

Šiame kūrinje tyrinėjamos galimybės suprojektuoti melodiją vertikalėje, atskleisti, kokia harmonija yra užkoduota monodinėse slinkyse. Politempiškai diferencijuotos partijos iš pradžių sudaro delay efekta, kuris po truputį nyksta, visiškai panaikindamas tapatumo išpūdį. Tai tarsi keliaguba refleksija veidrodžiu priešpriešoje, tuo metu savyje pamatant kažką visai kito...

Triptikas „Vilnius“

- I. Eismas
- II. Skersgatviai tamsoje
- III. Žmonės

Vakaras SINTEZIJA - - - - - >

Gegužės 23 d., penktadienis, 20 val., Laisvalaikio klubas „Sūkurys“ // Čiurlionio 1, Druskininkai

Eglė Sirvydytė ir grupė (Lietuva)

Dainuojamoji poezija

SINTEZIJA (Lietuva, Ukraina, Italija)

Šiuolaikinės akademinių elektroninės muzikos, video ir poezijos sintezės darbų pristatymai

Andris Dzenītis // kompozicija, klavišiniai, programavimas, tereminas, fleitos, improvizacija

Olafs Štāls // elektrinė gitara, improvizacija, programavimas

„Woodpecker Project“ (Latvija)

Eglė Sirvydytė (vokalas, fortepijonas, gitara) ir profesionalių talentingu muzikantų grupė, kurią sudaro Saulius Petreikis (trimitas, fleitos), Nerijus Bakula (akordeonas), Bernardas Janauskas (perkusijos) bei Maksimas Perepelica (kontrabosas). Pritariant švelnioms perkusijoms, fleitos, trimito bei kitu pučiamujių instrumentų melodijoms, akordeonui bei fortepijonui, gitaros ir kontraboso dialogui, skambės pasaulio muzika: nuo sambos ar bossanovos ritmo iki meditacijų ar indie, ambient stilistikos.

SINTEZIJA

Šiuolaikinės akademinių elektroninės muzikos, video ir poezijos sintezės darbų pristatymai.

Andris Dzenītis (g. 1978 Rygoje, Latvija) mokėsi Emīls Dārziņs muzikos mokykloje (kompozicija pas Pēteris Vasks 1993-96), Ryga.

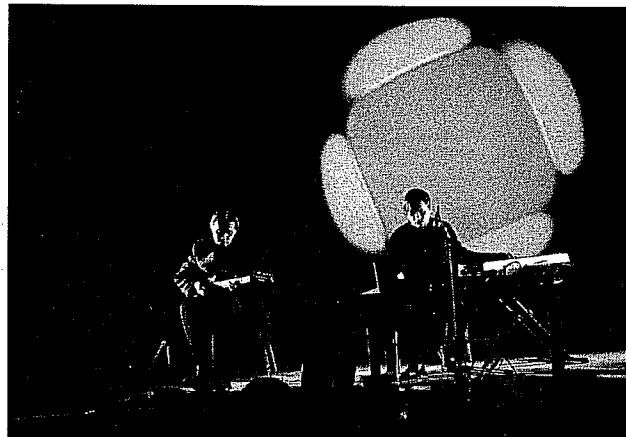
Būnant 16 metų jo sukurtą Sonata smuikui ir fortepijonui „Pamestie“ gavo kamerinės muzikos premiją (1994) Latvijos kompozitorų sajungoje. Laimėjės kompozicijos stipendija, Andris studijavo Vienos muzikos ir teatro mokykloje pas Kurt Schwertsik (1996-97). Studijas Dzenītis tęsė Latvijos muzikos akademijoje pas Peteris Plakidis (1997-99), vėliau Lietuvos muzikos ir teatro Akademijoje pas prof.

Osvaldą Balakauską (1999-2003), čia jis gavo magistro diplomą. Andris dalyvavo jaunuųjų kompozitorų seminaruose: Ivanov (Rusija, 1995), Boswil (Šveicarija, 1996), meistriškumo kursuose Stokholme pas Magnus Lindberg, Pär Lindgren ir Bent Sorensen (2002).

Jo muzika yra atliekama Latvijoje ir užsienyje: *Baltic Breezes Over Malaysia* (1996), *Warsaw Autumn* festivalyje (1997), „Gaida“ festivalyje Vilniuje (1998, 2002), *Spelplan Stockholm* (2002), *MaerzMusik Berlin* (2003), *Nydd Taline* (2003), *Arena Rygoje* (2002-2004), *Bergen music festival* (2005) ir kt., Latvijos ir užsienio atlikėjų, - Latvijos radio choro, *Riga chamber players*, *Kroumata* perkusininkų ansamblis Stokholme, *Paragon* ansamblis Glasgow, *Pierrot Lunaire Ensemble Wien*. Dzenītis aktyviai reiškiasi kaip muzikos kritikas žurnale „Mūzikas saule“. Jis skaitė paskaitas Londono Guildhall School of Music (2001), nuo 2002 m. reguliariai skaito paskaitas Latvijos kultūros akademijoje. Jis yra jaunuųjų kompozitorų meistriškumo kursų Dundagoje direktorių ir organizatorius. Andris Dzenītis apdovanotas Eternity premija už dažniausiai atliekaną kūrinį (2003), o taip pat jo muzika dokumentiniams filmui „Workshop in the countryside“ buvo nominuota nacionaliniam kinematografinių apdovanojimui „Lielais Kristaps“ už geriausią muziką (2004). „Seven Madrigals by E. E. Cummings“ mecosopranui ir šešiemis instrumentams laimėjo pirmąją vietą „International Jurgenson competition for young composers“ Maskvoje (2005). 2007 m. Andris Dzenītis laimėjo „Great music prize“ - aukščiausią Latvijoje muzikinių įvertinimų už „Fides. Spes. Caritas.“ Nuo 2004-ųjų Andris Dzenītis yra Latvijos kompozitorų sąjungos narys.

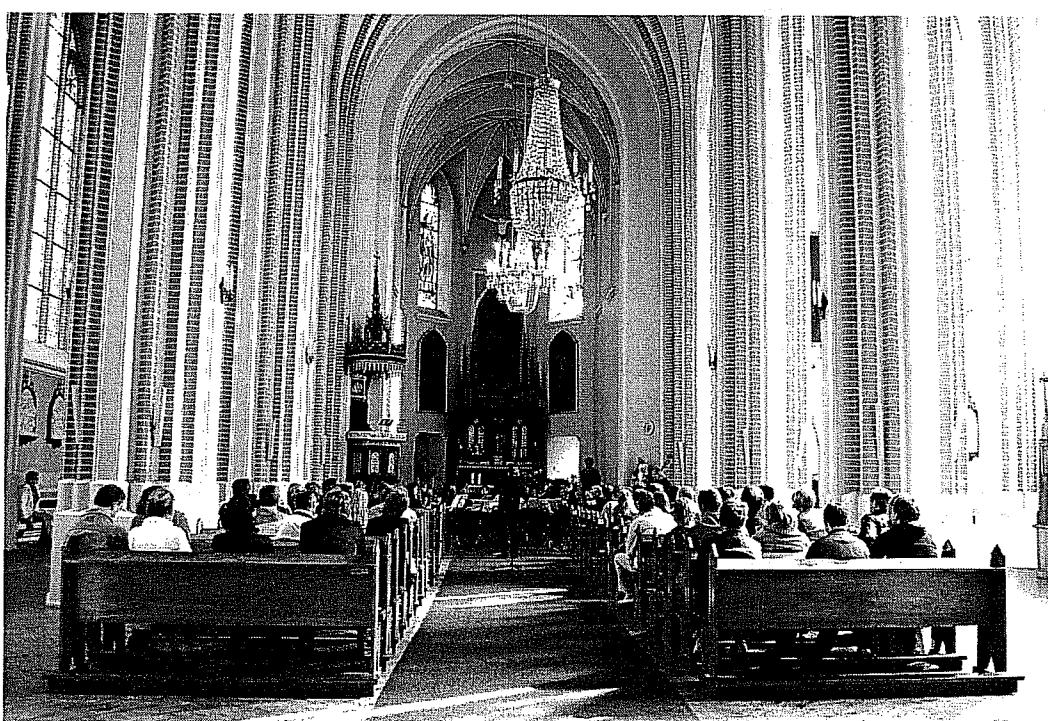
Olafs Štāls – vienas geriausių Latvijos altininkų, taip žinomas kaip ir gitaros virtuozas. Dalyvavo įvairiuose džiazo, roko ir kitų stilių muzikos projektuose. „Woodpecker Project“ Olafas Štālsas naudoja keletą garso išgavimo būdų gitara, taip sukurdamas išpūdingas garsines struktūras, savo vaizduotės galia dažnai nutolstančias nuo įprasto gitaros skambesio.

„Woodpecker Project“

Projektas pradėtas 2006-ųjų vasarą, bendradarbiaujant kompozitoriui Andriui Dzenīčiui ir dainininkei Baibai Berke. Juų tikslas buvo sukurti patrauklų elektroakustinės muzikos vieną, kuris būtų už bet kokių stilistinių ir estetinių ribozenkliai, ir kuris sujungtų technologinius bei filosofinius šiuolaikinės muzikos pagrindus, dinaminę roko jėgą ir laisvąjį modernaus džiazo improvizaciją. Nors kūriniai projekte yra paremti jau egzistuojančiomis elektroninėmis kompozicijomis, kaskart - „gyvo“ atlikimo metu - nenuuspėjama emocinių ir tematinų dimensijų plėtra sužavinti tiek publiką, tiek pačius muzikantus. 2007-aisiais

„Woodpecker Project“ pakeitė savo sudėti, ir šiuo metu egzistuoja Olafo Štaldo ir Andrio Dzeničio dueto pavadinu. Projektas jau dalyvavo festivaliuose „Skanu mezs“ (2006), „Arena“ (2006, Latvija), „Druskomanija“ (2007), „Skan“ (2007). 2007 m. „Woodpecker Project“ surengė du solo koncertus Latvijoje su nauja programa, kuri buvo išrašyta audio ir video formatais ir šiuo metu rengiama DVD leidybai.

Konferencija < - - - - -

„Muzika Lietuvoje ir už jos ribų“

Gegužės 25 d., šeštadienis, Sanatorijos „Draugystė“ konferencijų salė // Krėvės 7, Druskininkai

10.00-12.30 III posėdis. „Muzika Lietuvoje ir už jos ribų“

Moderatorė - Birutė Masaitytė

10.10-10.30 - Andrea Pirredu (Italija) „Sardinijos pristatymas: Sa Sartiglia, Is Mammutones, Canto a Tenore“

10.30-10.50 - Neil Luck (Jungtinė Karalystė) „Trys improvizuojantys kompozitoriai-atlikėjai: Derek Bailey, Tom Arthurs, Barry Gug“

10.50-11.10 - Giovanni Bertelli (Italija) „Stefano Gervasoni kūrinio „Godspell for ensemble and mezzo“ sopranių analizė“

11.10-11.30 - Andris Dzenītis (Latvija) „Jaunuju Latvijos kompozitorų veikla 2007-2008 metais. Rygos naujojo teatro kultūros namai“

11.30-11.50 - Matthias Kranebitter (Austrija) „Šiuolaikinė muzika Austrijoje“

11.50-12.20 - Indré Burbulevičiūtė, Sandra Fleišer, Agnė Krasnodomskytė, Nerdinga Kučaitė, Gintarė Stankevičiūtė, Aistė Valentaite (LMTA), Filmas „*****“

Andrea Pirredu (g. 1973, Cagliari, Italija) savo gimtajame mieste baigė kompoziciją Giovanni Pierluigi da Palestrina konservatorijoje (Emilio Capalbo klasėje). Studijas pradėjė pas Vittorio Montis, taip pat tobulinoši Franco Oppo, Gian Piero Cartocci, Gianluigi Mattietti, Ivan Fedele, Luca Francesconi ir Romeo Scaccia meistriškumo kursuose. Keletą metų mokėsi elektroninės muzikos ir naujuju technologijų Cagliari konservatorijoje, Francesco Giomi ir Elio Martuscello klasėse. Tapo pirmojo „Gian Piero Cartocci Music Composition Competition 2007“ finalistu.

Andrea Pireddu yra labai eklektiškas kūrėjas, traukiamas ir įkvėpiamas daugelio muzikos stilių. Jis itin savitai pereina nuo radikaliojo avangardo iki naujai traktuojamo tonalumo, ne bréždamas ribas tarp jų, bet kūrybiškai efektyviai juos sujungdamas, ir visada - vis kitaip. Autoriaus muzika syvruoja tarp garsinės architektūros, kurios esmę sudaro daugiausiai geometriniai ir matematiniai algoritmai, tačiau kuriuose jis sąmoningai stengiasi išvengti tipinio serializmo skambesio, ir tarp puikiai subalansuotų Ligeti inspiruotų orkestrinių faktūrų, kuomet savita struktūra yra sudėtingos Sardinijos folkloro transformacijos pasekmė.

Kompozitorius kūrybos leitmotyvas - testimai aštriai kontrastuojančiu garsų tyrinėjimai, arba - antitezė tarp jų. Tyrinėjimai, kurių tikslas - suteikti gyvybės prieštarų dialektikai, kurios ekstremalūs paradoksai tikrovėje atskleidžia subalansuotą skonį, sinergetinę tų prieštarų simbiozę.

Sardinijos pristatymas: Sa Sartiglia, Is Mammutones, Canto a Tenore

Sardinija - savita ir unikalė sala. Ji apsupta vandenų, turtinga gamta bei svarbiais mineralais. Keletas rūsių švenčią ir globėjų pokyliai praskaidrina salos gyvenimą, o mažųjų festivalių sukeliamas troškimas ir būtinybė yra iš naujo patvirtinti unikalų salos kultūrinių identiškumą. Ką reiškia pavadinimas „sartiglia“? Ką apibūdina žodis „mammutones“? Kuo ypatingas dainavimo stilus „canto a tenore“? Tai tik keletas dalykų, apie kuriuos ketinu papasakoti.

Giovanni Bertelli // biografija psl. 12

Stefano Gervasoni „Gospelis“ ansamblui ir meco sopranių analizė

Stefano Gervasoni - mano mokytojas. Dėmesį patraukė vienas jo kūrinių, t.y. Gospelis ansamblui ir meco sopraniui. Mano pranešimo tikslas - atskleisti šio muzikinio opuso individualumą, pateikiant konkretišius partitūros bei garso įrašo pavyzdžius.

Matthias Kranebitter // biografija psl. 11

Šiuolaikinė muzika Austrijoje

Praėjus maždaug šimtmecčiui po Antrosios Vienos mokyklos gyvavimo, nūdienos Austrijos muzikinė scena yra suformuota pavienių individualių asmenybėlių. Mano dėmesio centre - du austrių kompozitoriai, išsitraukę iš šiuolaikinės muzikos vystymasi mano šalyje. Beat Furrer - vienas žymiausių austrių kompozitorių, kurio stilistikose juntamas taip vadinamas „klasikinis fonas“. Tuo tarpu Bernhard Lang'o muzika reikšminga kaip tam tikras modernios muzikos tendencijos į mišrių stilių sritį, formuojamą klasikinės, džiazo ir elektroninės muzikos sąveikos. Būtent šie skirtinė elementai Lang'o muzikoje virsta jo asmeniniu stiliumi, paremtu džiazo teorijos bei kompiuterinių technologijų patirtimi.

Indré Burbulevičiūtė

Sandra Fleišer

Agnė Krasnodomskytė

Nerdinga Kučaitė

Gintarė Stankevičiūtė

Aistė Valentaite

// LMTA muzikologijos specialybės I kurso studentės

Filmas „***“ (Septynios žvaigždės)**

Filmas „7 žvaigždės“ - tai komedija su absurdo teatro elementais.

Čia savo studentiško gyvenimo akimirkas bandėme pakreipti kitokiu kampu. Silpnų nervų dėstytojams ir žiūrovams rekomenduojame išgerti valerijono šaknų antpilo.

Kadangi šie metai yra 75-ieji Lietuvos muzikos ir teatro akademijai, nusprendėme truputį pajuokauti..

Taigi, atsipalaikuokite ir nusišypsokite.

P.s. Ne viskas, ką matysite, yra melas ir ne viskas, ką suprasite, - tiesa.

Šv. Kristoforo kamerinis orkestras < - - - - -

Gegužės 24 d., šeštadienis, 13 val., Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės bažnyčia // Druskininkai

Jurgis Paliauka

Pjesė // styginių orkestrui

Neil Luck

„Split Puppet“ // styginių kvartetui ir styginių orkestrui

Andrea Pirredu

„Intelligent Toys“ // styginių orkestrui

Rita Mačiliūnaitė

„Septyni ketvirtadaliai tavo žodžio“ // fleitai ir kameriniams orkestrui // solo - Paulius Gefenas

Viktoras Vaupšas

„Infer“ // styginių orkestrui

Šv. Kristoforo Kamerinis Orkestras

Įkurtas 1994 m. prof. Donato Katkaus iniciatyva. Pradžioje žinomas kaip Vilniaus kamerinis orkestras, 1995 m. kolektyvas buvo pavadintas Šv. Kristoforo – vardu, 1998 m. tapo Vilniaus miesto savivaldybės kolektyvu. Per dešimt gyvavimo metų Šv. Kristoforo kamerinis orkestras pelnė platus pripažinimą, ir Lietuvoje, ir užsienyje. Tarp ryškiausių pastarojo meto pasirodymų buvo orkestro koncertas legendinėje Eliziejaus laukų teatro salėje Paryžiuje. Šv. Kristoforo kamerinis orkestras nuolat bendradarbiauja su žinomais Lietuvos ir užsienio solistais ir kolektyvais, orkestrui yra dirigavę žymūs mūsų dienų dirigentai, su orkestru yra grojė daugelis žymų atlikėjų. Kaupdamas įvairialypę patirtį, Šv. Kristoforo kamerinis orkestras, pasak muzikologų, tapo „puikiu baze visiems lietuvių kompozitorių sumanymams“. Šandien jo repertuarė – daugiau kaip trisdešimties Lietuvos autorų opusai: nuo senosios muzikos iki Muzikos akademijos studentų darbų. Ne mažiau dėmesio skiriama ir šiuolaikinei užsienio kompozitoriams muzikai. Šv. Kristoforo kamerinis orkestras bendradarbiauja su Štutgarto SWR, Karlsruhe, Helsinkio, bei Lietuvos radijo stotimis. Iš kitų Lietuvos kolektyvų Šv. Kristoforo kamerinis orkestras išsiškiria ypatingu stilistiniu universalumu. Kolektyvas yra sulaukęs pripažinimo kaip "barokinis orkestras" bei pelnės retu partitūrų gaivintojo reputaciją. Muzikos žinovai yra ne kartą atkreipę dėmesį į išraiškingą klasikinės muzikos interpretaciją. Šv. Kristoforo kamerinis orkestras taip pat yra plačiai žinomas kaip novatoriškas, drąsus ir šiuolaikiškas kolektyvas. Vienas sensacingiausių pastarojo meto orkestro pasirodymų – projekto Trakų smėlio karejre, kur orkestrui teko groti „smėlio scenoje“, o traktoriai bei benzovežiai „grojo“ diriguoojant maestro Donatui Katkui.

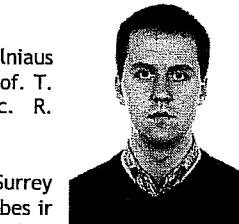
Orkestro meno vadovas ir dirigentas **prof. Donatas Katkus**

vadovauja kolektyvui nuo pat pirmos jo gyvavimo dienos. Altistas, muzikologas, pedagogas D. Katkus studijavo Vilniaus ir Maskvos konservatorijose, stažavo Budapešte. 1965 m. jo iniciatyva buvo įkurtas Vilniaus styginių kvartetas, su juo pelnė I premiją tarptautiniame Lježo konkurse, gastrolavo daugiau kaip 30 pasaulio šalių. Nuo 1968 m. dėsto kamerinio ansamblio ir kvarteto disciplinas Lietuvos muzikos akademijoje, nuo 1995 – vadovauja meistriskumo kursams Pomerfeldene (Vokietija). 1995 m. pirmą kartą buvo sėkmingai įgyvendinta D. Katkaus idėja surengti Vilniuje muzikos festivalį vasarą. Už vaisingą kūrybinę ir muzikinę-visuomeninę veiklą D. Katkus tapo 2001 m. Lietuvos nacionalinės premijos laureatu, 2003 m. pelnė Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (WIPO) apdovanojimą.

Paulius Gefenas (g. 1988, Vilniuje) mokësi Nacionalinėje M. K. Čiurlionio menų mokykloje (J. Taškino ir Ž. Valkaitės klasėse), o šiuo metu studijas tęsia Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, vadovaujamas prof. A. Vizgirdos. Dar būdamas moksleiviu fleitininkas tapo kelių tarptautinių konkursų laureatu – ir kaip solistas, ir kaip kamerinės muzikos atlikėjas. Aktyviai koncertuoja Lietuvoje ir už jos ribų.

Jurgis Paliauka (g. 1982 Vilniuje) baigė Vilniaus konservatoriją, kompozicijos specialybę, pas prof. T. Makacičią. Siu metu studijuoja LMTA, doc. R. Mažulio kompozicijos klasėje.

Neil Luck gavo muzikos bakalauro diplomą Surrey universitete, Guildorke, kur mokësi pas Sebastian Forbes ir Stephen Goss, o vėliau – kompozicijos magistro – baigės studijas Royal College of Music, Michal Zey Gordon, Kenneth Hesketh ir David Burnand klasėse. Kompozitorius buvo apdovanotas RWV stipendija, Constant & Kit Lambert premija, Astor premija, bei AHRC, o neseniai – laimėjo stažuotę Dartingtono tarptautinėje vasaros mokykloje, kur tobulinosi pas John Woolrich ir Tansy Davies.

Autorius kūryba koncentruojasi ties įvairiais nestandardinės notacijos būdais, ypač tais, kurie atspindi arba paties kompozitoriaus kūnų/judesių kūryboje, arba yra susiję su fiziologiniais atlikimo techninių aspektais. Tokia kryptis Neil Luck nuvedė prie keleto tarpdisciplinių projektų su menininku Sam Belinfante (paminėtinas „Turtle“ pasirodymas Slade college of Art), su violončelininke Natalie Clein, bei dalyvavimo kuruoju NOTATIONS 2008 Slade tyrimų centre, Lonone.

Neil Luck yra taip pat ir nestandardinių kompozitoriorių, menininkų bei styginių instrumentų atlikėjų kolektyvo ARCO įkūrėjas, vienijančio plataus spekto bei muzikinių patirčių dalyvius, tyrinėjančius kompozicijos, improvizacijos bei atlikimo meno sandūras.

Kompozitorius kūrinius atliko atlikėjai bei ansambliai kaip Gemini, Clive Williamson (įskainiant leidyklos Cadenza Music publikuotą kūrinių rinkinį „One Minute Wonders“), The Composers Ensemble, The Contemporary Consort, Laurence Cummings, Sankorfa Percussion Quartet, The Classical Music Consort, ir The Cheltenham Cantilena Orchestra.

„Split Puppet“

Tai miniatiūrinis concerto grosso styginių kvartetui ir styginių orkestrui. Penkias su puse minutės (tieki trunka kūriniys) orkestras yra tarsi kvarteto tąsa arba padidinimas, šioms dviems grupėms nuolat „diskutuojant“ ar „konfliktuojant“.

Kompozicija padalinta į 82 padalas, kiekvienoje panaudojant tam tikrą atlikėjų muzikinį gestą. Kūrinių metu orkestrantai tampa vis labiau nepriklausomi, pasiekdamai kulminaciją finaliniame tutti.

Andrea Pirredu // biografija psl. 16

„Intelligent Toys“

Ši kompozicija simbolizuoją dialogą tarp žmogaus ir kibernetinės lėlės, ir yra įkvėpta straipsnio laikraštyje apie konferenciją, vykusią 2006-ųjų liepą Euron Roboethics Atélier penkias Genoa dienas, skirtą robotų ateities prognozėms. Kūriniu pavadinimą yra taip pat ir vienos anglų kompanijos prekinis ženklas, kurią įkūrė mokslininkas David Levy, ir kuri gamina natūralaus dydžio automatines ir labai labai... realistiškas savo antropomorfiškumu lėles.

Pirmakart dialogas yra mechanikašas ir nenatūralus, tačiau žmogaus širdis nugali kibernetinį šaltį roboto viduje, ir jo širdis pradeda šilti...

Kompozicija parašyta specialiai festivaliui „Druskomanija“, ERASMUS studijų Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (doc. R. Mažulio klasėje) metu.

Rita Mačiliūnaitė (g. 1985, Kaune) nuo 2004 m. studijuoją Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, prof. Osvaldo Balakausko kompozicijos klasėje. 2006 m. tobulinosi meistriškumo kursuose Lenkijoje, 2007 m. - Vokietijoje. 2007 m. kompozitorė gavo ERASMUS stipendiją studijoms Olandijoje pas prof. Louis Andriessen, Cornelis de Bondt, Yannis Kyriakides, Gilius van Bergeik, Martijn Padding and Diderik Wagenaar, o taip pat stipendiją išvykti į tarptautinę vasaros mokyklą „Dartington International Summer School“ Didžiojoje Britanijoje (prof. John Woolrich ir Tansy Davies).

Jos kūrinių skambėjо daugelyje festivalių Lietuvoje bei užsienio šalyse: Lenkijoje (2006), Latvijoje (2007), Olandijoje (2007), Didžiojoje Britanijoje (2007), Ukrainoje (2007), Vokietijoje (2007). 2007 m. VIII-ajame Jono Švedo tautinių instrumentų atlikėjų konkurse Ritos kūrinių buvo privalomas visiems atliekamams. Tais pačiais metais kompozitorė laimėjo premiją už geriausią pasaulietinį kūrinių chorui konkurse „Vox Juventutis“. Kompozitorė ilgą laiką mokėsi ir solinio dainavimo specialybės (mecosopranas), todėl dažnai atlieka šiuolaikinės akademiniės muzikos kūrinius bei aktyviai dalyvauja organizuojant bei atliekant įvairius performansus Lietuvoje ir svetur vykstančiuose koncertuose bei festivaliuose.

Drauge su kompozitore Rūta Vitkauskaitė įkūrė šiuolaikinės muzikos duetu „R&R electronics“. Nuo 2008 m. yra nepriklausomos kūrybinės grupės „Operomanija“ narė. Daugiau www.maciliunaite.lt

„Septyni ketvirtadaliai tavo žodžio“

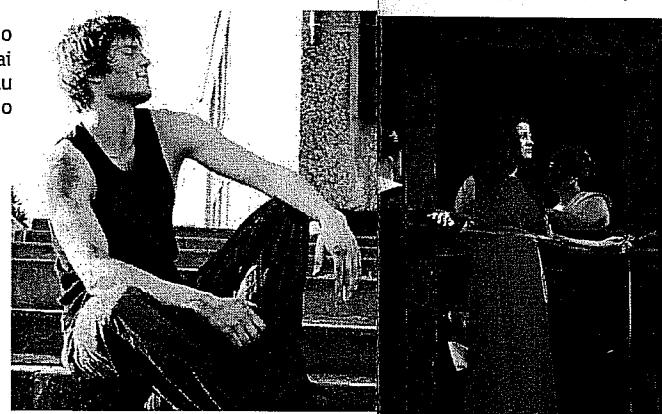
T I E O P
I G R I E
A R F K

Tai ištrupėjė to šešėlio dalyš:
Dėlionė kaip jausmai
Kiekvienas iškvėpimo garsas -
Svarbi figūra éjime

Numeskit akmenj ar trypkit
Šešėlis, žodis ir jausmai
Kiekvienas iškvėpimo garsas -
Svarbi figūra éjime

Viktoras Vaupšas (g. 1985, Klaipėdoje) baigė E. Balsio gimnaziją, fortepijono specialybę. Ten prasidėjo pirmieji kūrybiniai bandymai ir vis labiau ryškėjo kompozicinės potencialas. Šiuo metu studiuoja LMTA kompozicijos katedroje, doc. Ryčio Mažulio klasėje.

„Infer“
„ir jokios papildomos info...“]

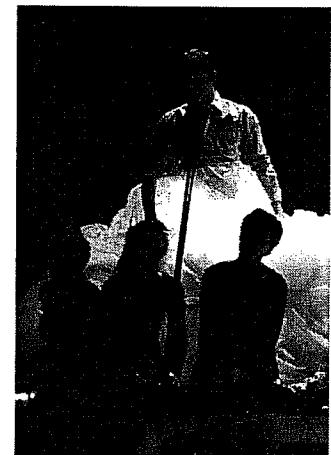

Trumpametražės NOA operos Naujosios Operos Akcija - - - - - > I dalis

Gegužės 24 d., šeštadienis, 16 val., Sanatorijos „Lietuva“ salė // Kudirkos 45, Druskininkai

DVIŠKAITA // Duo opera vyriškam balsui ir moteriškam kūnui

Šioje operoje gilinamas i į Dviejų būvimo amplitudę, nuo pasinérimo į absoliuotaus ir neperskiriamo Vieno ekstazę iki išnėrimo į priešiskus ir viens kitam nepažintus Tu ir Aš krantus. Operos vyksmas išgyvenamas uždarame simboliškame nakties-ryto-dienos-vakaro-nakties cikle, nuolatiniai jin-jang sūkuryje, judesio ir balso dialoge, kuriame paskutinė ramybės, šviesos, meilės pakopa natūraliai tampa pirmaja pakopa į chaosą, tamšą, kančią ir atvirikščiai.

Agnė Biliūnaitė // libreto autorė

Rita Mačiliūnaitė // kompozitorė // biografija psl. 19

Olga Generalova // režisierė

Simona Biekšaitė // scenografė

Laurynas Sadauskas // dirigentas

Ana Ablamonova // chormeisterė

Jis - Artūras Miknaitis // basas

Ji - Inga Jautakytė // aktorė-šokėja

Jungtinis NOA choras ir orkestras

Premjera 2008 m. vasario 28 d.

20 MIN. PERTRAUKA

SESUO // trumpametražė opera

„Pirmuji susitikimų su Tomu Andriukoniu metu aš nupasakoju gana platų mane dominusios temos prasmį spektrą, kurį galbūt apibendrintų sakiny „moteris vienuolyne, kurios gyvenime įvyksta kažkas labai svarbus“. Kuomet po mėnesio gavau libreto teksto (vėliau tik nežymiai koreguota), buvau sužavėtas, kaip kiekvienas keturių strofų verlibro žodis pasižymėjo itin intensyviu prasminių laukui; kiekvienas žodis nusakė mažiausiai pastraigą mano pirminių idėjų turinio. Vėlesnis darbas su muzikine medžiaga natūraliai sekė teksto konstrukcijas. Keturių strofos padiktavo keturdalę formos traktuotę, fonetiškų žodžių struktūrą - vokalinės technikas ir kt. Terminas „trumpametražė“ opera taip pat vedė idėjų kondensacijos link, kamerišumas atsiispindėja pasirinktoje instrumentų sudėtyje, akivaizdžiai solinio balso vyrovime. Trečiasis kūrybinio proceso etapas - perkėlimas į sceną - turėtu galutinai perteikti, kas „kažkas labai svarbus“ įvyksta lyrinio subjekto būtyje, nes tiek aš, tiek Tomas sąmoningai tai maskavome. Tad lieka Vilnius, kuris nuspręs, kuria linkme pasukti masyvų šio daugialypio (nes, kaip minėjau, sintetinio) kūrinio prasmių lauką...“

Tomas Andriukonis // libreto autorius

Albertas Navickas // kompozitorius // biografija psl. 13

Vilius Malinauskas // režisierius

Vitalija Samuiloja // scenografė

Anna Miščenko // dirigentė

Sesuo - Nerita Pokvytytė // sopranas

Sesuo - Rita Mačiliūnaitė // mecosopranas

Sesuo - Rūta Vitkauskaitė // mecosopranas

Jungtinis NOA orkestras

Premjera 2008 m. vasario 29 d.

Trumpametražės NOA operos Naujosios Operos Akcija - - - - - > II dalis

Gegužės 24 d., šeštadienis, 18.30 val., Sanatorijos „Lietuva“ salė // Kudirkos 45, Druskininkai

BILDUNGAS // trumpametražė opera (koncertinis atlikimas)

„Bildungas“ (Vok. Kultūra) - tai kūrinys, pasakojantis apie žmogaus sąsajas su perdėtais socializuojančia kultūros diktatūra. Žmogus iš prigimties yra politinė arba socialinė būtybė. Tai matyt iš to, kad žmogus negyvena vienas, nes gamta tenkina tik nedaugelį jo interesų. Gamta suteikė žmogui protą, kurio pagalba jis turi susikurti visa, kas reikalinga gyvenimui, bet visam tam pagaminti vieno žmogaus nepakanka, todėl žmogui iš prigimties lemta gyventi visuomenėje. Žmogaus visuomeniškumas sukelia įtampą ir konfliktus. Asmenybės savirealizacija nevyksta be krizių - nes, kad asmuo save realizuočia jam reikalinga laisvės erdvę, o toks reikalavimas gali prieštarauti visuomenės normoms. Šis konfliktas siužeto eigoje yra vaizduojamas kelionėmis pakopomis. Pirma pakopa nesąmoninga, antra sąmoninga, trečia lingvistinė. Iš pradžių priklausomybė nėra suvokiama, bet pamažu žmogus įsišąmonina savo nelaisvumą ir žengia į kovą prieš tai, nuo ko jis priklauso. Priklasomybės neigimas pradžioje pasireiškia be jokių ribų kaip maištasis prieš visus ir prieš viską. Vėliau atsiradus patirčiai, žmogus pradeda suprasti ne tik savo laisvęs, bet ir nelaisvęs ribas ir bando suderinti šias priešybes. Deja visiškai pašalinti konfliktą dažniausiai nepavyksta ir jis pasikartoja. Nes kai kurie žmonės savo psichinės brandos atžvilgiu visada išlieka mažais vaikais arba paaugliais. Galop emancipuota asmenybė maištą prieš pačią save - prieš savo neišspręstus neurotinius kompleksus ir tai bando padaryti mazochistiškai su neva viską išsprendžiančio suicido galimybe.

Tačiau iškilusią grėsmęapti beveide abstrakcija ar grynu istorijos momentu ir šiuo atveju žmogui nepavyksta panaikinti, nes pasirodo, kad gyvenimas sukuria tik maištą ir pats gyvenimas téra tik maištasis. Ir nieko daugiau nėra.

Opera prasideda kaip Biblijos interpretacija nuo kalbos atsiradimo. Po to iš kalbinės energijos atsiranda visos kitos sąvokos: pasaulis, žmogus, siela, gamta, miestas, valstybė, gyvenimas ir t.t... Galop viskas ir baigiasi kalba ir išlieka tik kalboje - visas fiktyvus operos pasaulis, dvasia priklausantis niekui ir tik fonetika hadui...

Ir todėl: AŠ esu yra visi žmonės.

Ir todėl: AŠ esu yra žodis įrodomas, kad nieko nėra.

Žilvinas Andriušis // libretto autorius
Mykolas Natalevičius // kompozitorius
Dovilė Kazonaitė // dirigentė
Ana Ablamonova // chormeisterė

Mykolo Natalevičiaus (g.1985, Vilniuje) pirmoji kūrybos sritis buvo dailė. 1995-1999 m. M. Natalevičius mokėsi J. Vienožinskio dailės mokykloje. Sėkmingesnai dalyvavo įvairiuose meno konkursuose ir parodose. 1998 m. gavo Vilniaus mero apdovanojimą už meninę veiklą. Vėliau susidomėjo muziką ir būdamas šešiolikos metų pradėjo mokytis B. Jonušo muzikos mokykloje fortepijono klaséje. Po dviejų metų išstojo į J. Tallat-Kelpšos konservatoriją, muzikos teorijos ir kompozicijos (prof. Teisutis Makačinas) specialybę. 2005 m. baigdamas konservatoriją surengė savo kūrinių koncertą. Nuo 2005 m. M. Natalevičius studiuoja Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje kompoziciją (pas prof. Vytautą Barkauską) ir dainavimą (pas Deividą Staponuką). Yra parašęs operą, kūrinių fortepijonui, kameriniams ansambliams, chorui, orkestrui. Taip pat kompozitorius rašo elektroninę muziką bei muziką spektakliams. M. Natalevičiaus kūriniai dažnai atliekami Lietuvoje ir užsienyje. Kompozitorius aktyviai dalyvauja įvairiuose festivaliuose ir projektuose. Kaip kompozitorius ir dainininkas dažnai dalyvauja meistriškumo kursuose. Aktyviai koncertuoja kaip pianistas ir dainininkas.

Soprano - Gabrielė Vasiliauskaitė // sopranas

Alto - Aušvinta Strazdaitė // sopranas

Tenor - Tomas Pavilionis // tenoras

Bass - Jonas Sakalauskas // baritonas

Jungtinis NOA chorus ir orkestras

Premjera 2008 m. vasario 29 d.

20 MIN. PERTRAUKA

DŽULJETA IR DŽULJETA // trumpametražė opera

Dedikuota pamirštiems ir neišsipildžiusiems sapnams

Naktis. Po erdvę sklando niekieno sapnas apie nieką. Jis rankioja pabiras žmonių mintis ir kaupia savyje. Galų gale, sapnas apgaubia dvięjų moterų pasąmonę. Jos susitinka sapne, kaip vienos žmogus, arba kaip vieno žmogaus sapnas. Jos abi yra niekas - tik veidrodinis atspindys to, ką mato aplinkui, tik aidas to, ką girdi. Jos kaupia savyje vaizdus ir garsus, kol galų gale tarp jų įsiplėskia konfliktas - dvi skirtinges pasąmonės skirtingai suvokė ir perleido per save tą pacią informaciją. Konfliktas tarp jų užgožia patį sapną ir sugriauna jį - jos ima sapnuoti viena kita. Viskas subrya ir pranyksta. Lieka tik tuščia erdvė. Dienos šviesoje atskirų žmonių šešeliai primena sapne buvusių moteris, tačiau niekas nebegali prisiminti, kas jos tokios buvo.

Rūta Vitkauskaitė // libretto autorė pagal Juliaus Žėko tekstus

Rūta Vitkauskaitė // kompozitorė // biografija psl. 26

Olga Generalova // režisierė

Simona Finkelsteinaitė, Julija Charsikaitė // scenografas

Laurynas Sadauskas // dirigentas

Ana Ablamonova // chormeisterė

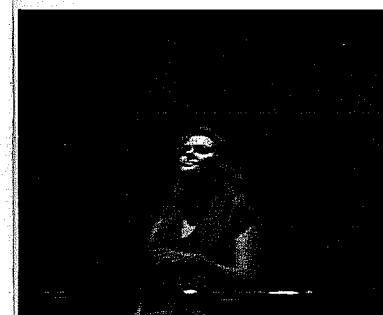
Džuljeta - Anete Graudina // sopranas

Džuljeta - Rita Mačiliūnaitė // mecosopranas

Aktorė - Marija Kalvelytė

Jungtinis NOA chorus ir orkestras

Premjera 2008 m. vasario 28 d.

Jungtinis NOA chorus ir orkestras

Ana Ablamonova, Skaistė Zutkutė,
Sandra Skukauskaitė, Rugilė Daujotaitė,
Indrė Jurgelevičiūtė, Toma Bandzaitytė,
Katerina Bykova, Anna Kasperovič,
Monika Mikalajūnaitė, Austė Ovišukaitė,
Dainius Veršulis, Davide Coltri, Paulius Gefenas,
Stanislovas Linkevičius, Domas Kurklietis,
Ernestas Ševčiuvianec, Ingrida Spalinskaitytė,
Marija Kalvelytė ir Marija Grikevičiūtė.

Koncertas FREE

Gegužės 24 d., šeštadienis, 22 val., Muzikinis klubas „ERA“ // Druskininkų 3, Druskininkai

LORD BYRON E LE SUE AMICHE RUSPE (Italija)

Arrigo „Lord Byron“ Cestari // balsas, perkusija ir stilius

Nicola „Wolfgang“ Monti // gitara, choras ir patirtis

Davide „Dandy Dave“ Coltri // balsas, choras ir kantrybė

Guiditta „Lady Judith“ Cestari // perkusija, balsas ir šarmas

„Lord Byron e le sue amiche ruspe“ („Lordas Baironas ir jo buldozeriai draugai“) gyvena aktyvū kūrybinį gyvenimą jau ilgai, nuo tada, kai Arrigo ir Nicola susitiko vidurinėje mokykloje. Jie metų metus grojo įvairiuose vakarėliuose, keičiantis tiek muzikantams, tiek dainoms. Dabartinės sudėties ansamblis, susibūrė per Dandy Dave mokslo baigimo vakarėli, reguliariai koncertuoja Šiaurinės Italijos klubuose ir festivaliuose.

Tai, ka jie groja, ateina iš 60-ujų muzikos, ypač twist, beat ir ska, ir yra sumaišyti su viskuo, ką muzikantai grojo kiekvienas atskirai (punk, metal, klasikinė muzika, džiazas...). Pagrindinės įtakos kyla iš Verinos, Cestari šeimos; Arrigo ir Giuditta tėtis buvo „Anabas“ narys, beat grupės iš Verinos, gyvavusios tuo metu, kai Verona buvo vadinama „Italijos Liverpuliu“. Lordo ir

draugų dainos pasakoja apie jaunystės patyrimus ir piešia pasaulį sudarytą iš vakarėlių, vairuotojo pažymėjimų, apsipirkinėjimų prekybos centre, globalinio atšilimo, kasdienio nuobodybių gyvenimui ir taip toliau...

2good (Lietuva)

Karolis Vaitiekūnas // vokalas, tenorinis saksofonas

Kęstutis Pavaalkis // klavišiniai

Leonardas Pilkauskas // altinis saksofonas, fleita

Julius Valančiauskas // bosinė gitara

Darius Rudis // perkusija

Aksominiai džiazo pasažai, nuoširdūs (o kartais ir šmaikštūs, kaip ironiškoje dainoje „Money Honey“) dainų žodžiai ir gaivia energija trykštančios interpretacijos verčia skaityti 2Good pavadinimą pažodžiu: per gera, kad būtų tiesa. Grupės nariai - pukūs jauni džiazo, fanko ir klasikinės muzikos atlikėjai (groatantys ir kitose populiariose grupėse InCulto, Skamp, Caramel Members) susibūrė į supergrupę, tad rezultatą nuspėti nesunku. Akivaizdu, kad, dainuodami "niekas negali mūsų suvaržyti", 2good tuo tiki. Nepaleiskite jų iš savo akiračio, jie tai dar įrodys.

Jurij Dobriakov

After Party

Gegužės 24 d., šeštadienis, 0.30 val., Muzikinis klubas „ERA“ // Druskininkų 3, Druskininkai

DJ Vytukas (Lietuva)

Subtilusis trio

Gegužės 25 d., sekmadienis, 14.30 val., Švč. Trejybės bažnyčia // Liškiava

Rūta Vitkauskaitė

„Dainelė“ // mecosopranui, obojui ir elektrinėms kanklėms

Tadas Dailyda

„Nothing happened today“ // mecosopranui, obojui ir elektrinėms kanklėms

Albertas Navickas

„bénis sois-tu“ // mecosopranui, obojui ir elektrinėms kanklėms

Šarūnas Nakas // festivalio garbės svečias

„Relikvijorius“ // trims atlikėjams

Rita Mačiliūnaitė

„HASHI“ // mecosopranui, obojui ir elektrinėms kanklėms

Aistė Bružaitė (elektrinės kanklės) - aktyviai koncertuojanti kanklininkė, dalyvavo 6-iuose J. Švedo respublikiniuose konkursuose. Iš jų: 1998 m. užėmė 2-ąją; 2000 m. - 1-ąją; 2002 m. - 1-ąją; 2005 m. - 1-ąją vietas. Sudalyvavo 3-juose tarptautiniuose konkursuose. 2001 m. ir 2003 m. vykusiouose tarptautiniuose daugiastygių liaudies muzikos instrumentų konkursuose, solistų kategorijoje, Pskove (Rusija) laimėjo 1-ąsias vietas. 2004 m. Tarptautiniame J. Švedo konkurse užėmė 2-ąją vietą. 2003 m. Tarptautiniame daugiastygių liaudies muzikos instrumentų konkurse, ansamblų kategorijoje, Pskove (Rusija) kanklių duetas (Aistė Bružaitė ir Jolita Sidorenkaitė) užėmė 1-ąją vietą. Aktyviai dalyvauja įvairiuose festivaliuose, kartu su savo kolegėmis rengia koncertus. Daug koncertuoja kaip solistė, taip pat kartu su kanklininke Jolita Sidorenkaitė, dalyvauja įvairiuose projektuose kartu su klasikiniais muzikos instrumentais. Groja liaudies instrumentų ansambluje „Vaivora“. Kanklininkė koncertavo Rusijoje, Vokietijoje, Estijoje, Latvijoje, Turkijoje. Šiuo metu tobulinasi Lietuvos muzikos ir teatro akademijos meno aspirantūros studijose, aktyviai koncertuoja kaip solistė, kanklių dueto bei ansamblio „Vaivora“ narė. Dirba pedagoginį darbą Vilniaus Balio Dvariono dešimtmetėje muzikos mokykloje. Šiai metais Aistės užsakymu specialiai jai buvo pagamintos elektroninės kanklės.

Tomas Bieliauskas (obojus) baigė Lietuvos muzikos ir teatro akademijos magistrantūrą (prof. R. Stašaus klasė, 2007), dalyvavo R. Utkino (2004), D. Walter, A. Baccini meistriškumo kursuose. 2005-aisiais stažavosi Malmės muzikos akademijoje (Švedija) pas Ole Henrik Dahl. Muzikantas nuo 2004 m. yra LVSO, o nuo 2006-ujų - LNSO artistas. Kaip solistas, kolektyvų ir kamerinių ansamblų narys nuolat koncertuoja įvairose pasaulio šalyse - Vokietijoje, Prancūzijoje, Anglijoje, Italijoje, Ispanijoje, Belgijoje, Šveicarijoje, Rusijoje, Japonijoje ir kt.

Rita Mačiliūnaitė (mecosopranas) // biografija psl. 19

„HASHI“

Kūrinys parašytas meistriškumo kursų Istechnoje (Lenkija) metu, 2006 m.

Juk kartais norime turėti neįmanoma.
Mano mažytė Japonija.

Rūta Vitkauskaitė (g. 1984, Taškente) 1991-2003 m. mokėsi Nacionalinėje M. K. Čiurlionio menų mokykloje smuiko, muzikologijos ir kompozicijos (prof. B. Kutavičius, doc. M. Urbaitis). Nuo 2003-ųjų studiuoja Lietuvos Muzikos ir Teatro Akademijoje (prof. V. Barkausko kompozicijos klasėje). Dalyvauja šiuolaikinės muzikos festivaliuose bei projektuose kaip kompozitorė, atlirkėja ir organizatorė („Iš arti“, „Marių klavyrai“, „Sugržimai“ „RutaRemarke“, „Vilniaus veidai“, „Naujuojų balsų muzika“, „Muzika yra labai svarbi“, „DRUSKOMANIJA“ ir kt.). Stažavosi The Third workshop for young composers Dundagoje (Latvija 2006). 2006-aisiais buvo atrinkta dalyvauti „YOUrope together“ projekte (Philharmonie Essen, Vokietija). 2007 m. vasarą laimėjo stipendiją į „Dartington International Summer School“ (Didžioji Britanija). Nuo 2007-ųjų stažuojasi Jeruzalės muzikos ir Šokio Akademijoje (prof. Ari Ben-Shabetai). 2008 m. buvo atrinkta dalyvauti „14th International Composers Meeting“ (Olandija), kur laimėjo premiją už kompoziciją „MADRA“. (foto Deen van der Meer)

„Dainelė“
La la la la la la la...

Tadas Dailyda (g. 1987, Kaune) mokėsi Kauno jézuitų gimnazijoje bei Kauno berniukų chorinio dainavimo mokykloje „Varpelis“. Papildomai mokėsi kompozicijos pas G. Dabulskienę ir groti vargonais pas doc. M. Čepinskienę. 2006 m. įstojo į Lietuvos Muzikos ir Teatro akademiją, prof. V. Barkausko kompozicijos klasę.

„Nothing happened today“
[„nes anotacijų apskritai nereikia“]

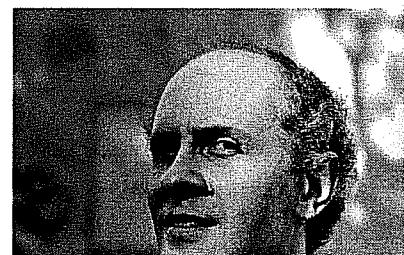

Albertas Navickas // biografija psl. 13

„bénis sois-tu“

Už ką mes esame dėkingi tiems, kuriems esame dėkingi?

<i>bénis sois-tu</i>	<i>bük palaimintas</i>
<i>qui m'as trouvée</i>	<i>mane suradęs</i>
<i>qui m'as cachée</i>	<i>mane paslėpęs</i>
<i>qui m'as prise</i>	<i>mane paémęs</i>
<i>qui m'as donnée</i>	<i>man daveš</i>
<i>qui m'as bénie</i>	<i>mane palaiminęs</i>
<i>qui m'as pâtie</i>	<i>mane išblukinęs</i>
<i>qui m'as pardonnée</i>	<i>man atleidęs</i>
<i>qui m'as caressée</i>	<i>mane apkabinęs</i>
<i>qui m'as revenue</i>	<i>man sugržęs</i>
<i>qui m'as devenue</i>	<i>manim tapęs</i>
<i>qui m'as vue</i>	<i>mane pamatęs</i>
<i>qui m'as eue</i>	<i>mane turęjęs</i>
<i>bénis sois-tu</i>	<i>bük palaimintas</i>
<i>qui m'as</i>	<i>mane turis</i>

Šarūnas Nakas (g. 1962) - vienas radikaliausiai nusiteikusių šiuolaikinių Lietuvos kompozitorių, eseistas, dirigentas, performistas, videomenininkas, šiuolaikinės muzikos festivaliuų rengėjas, radijo programų autorius.

„Relikvijorius“
Relikvijorius yra dėžė, skirta laikyti šventiems reliktams.

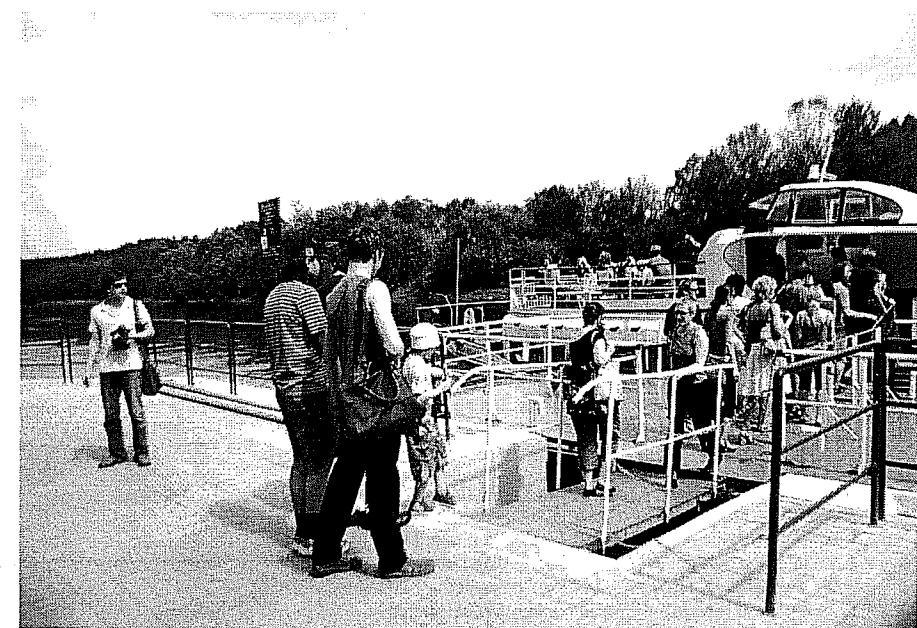
>> 26

Plaukianti sekunda ----->

Gegužės 25 d., sekmadienis, 16.30 val., Šilumlaivis // pakeliui Nemunu iš Liškiavos į Druskininkus

Žaneta
Elena
Laima
Giedrė
Agnė

„....kartu ieškome spalvų ir sąskambiu, bandome sutarti...:) iki šiol giedojome ant žemės, o dabar pasileidome pasrovui į Liškiavą :) ir pačiomis įdomu paklausyti kaip sutartinių ritmika derės su „sakraliu“ garlavio motoru...“

>> 27

Festivalio organizatoriai < - - - - - >

Rūta Vitkauskaitė, Albertas Navickas,
Martynas Bialobžeskis, Kęstutis Bieliukas,
Rita Mačiliūnaitė, Sigita Ilgauskaitė,
Kotryna Nekrošiūtė, Asta Pakarklytė,
Agnė Kažimėkaitė, Laura Kaščiukaitė,
Mantautas Krukauskas

Festivalio dizainas < - - - - - >

Kęstutis Poniškaitis ir Asta Kaušpėdaitė
Gytis Ilgauskas // web

Festivalio tekstas < - - - - - >

Albertas Navickas, Laura Kaščiukaitė

Festivalio garsas < - - - - - >

Arūnas Zujus, Karolis Valiauga ir Tadas Dailyda

Festivalio šviesos < - - - - - >

Vytautas Jančiauskas

Festivalio foto < - - - - - >

Viktorija Rimėnaitė

Renginių vietas

Lietuvos kompozitorų sąjunga // Mickiewičiaus 29, Vilnius
Viešbutis „Violeta“ // Kurorto 4, Druskininkai
Laisvalaikio klubas „Sūkurys“ // Čiurlionio 1, Druskininkai
Sanatorija „Draugystė“ // Krėvės 7, Druskininkai
Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės bažnyčia // Druskininkai
Sanatorija „Lietuva“ // Kudirkos 45, Druskininkai
Muzikinis klubas "ERA" // Druskininkų 3, Druskininkai
Švč. Trejybės Bažnyčia // Liškiava

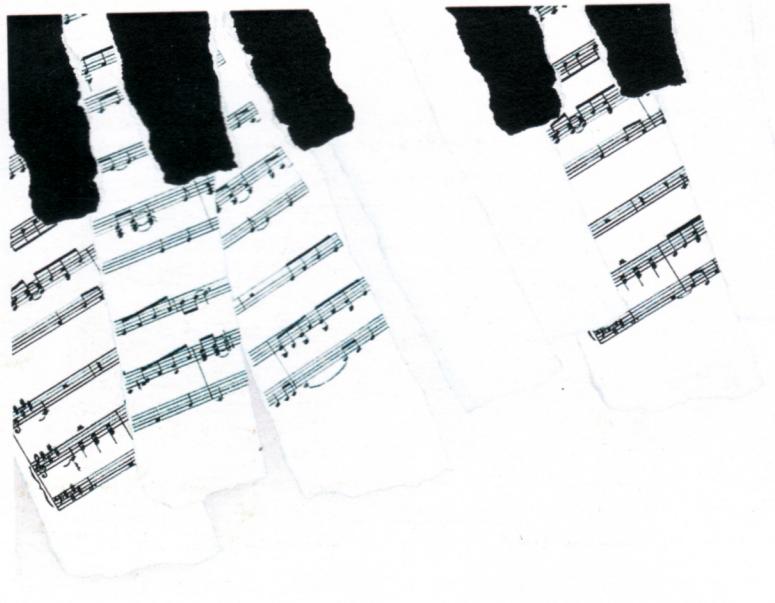
Nakvynės adresai < - - - - - >

LKS poilsio namai // Sveikatos 11, Druskininkai
Centras „Dainava“ // Maironio 12, Druskininkai
Viešbutis „Violeta“ // Kurorto 4, Druskininkai

Kontaktiniai telefonai < - - - - - >

Rūta Vitkauskaitė +370 606 09573
Sigita Ilgauskaitė +370 600 02762

I K I S U S I T I K I M O K I T A M E T !

Partneriai:

Lietuvos muzikos ir teatro akademija

MUZIKOS
INFORMACIJOS
IR LEIDYBOS
CENTRAS

Informacinių rėmėjai:

Rėmėjai:

<http://druskomanija.lmta.lt/>